

IV. ÚS 179/02

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 23. května 2002 o ústavní stížnosti obchodní společnosti AVECO, s. r. o., Veleslavínská 39, 162 00 Praha 6, zastoupené JUDr. Davidem Karabcem, advokátem AK, Na Stráži 1306/5, 180 00 Praha 8, proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 5. 2002, čj. 3R 58/01-Ku, a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, ze dne 26. 11. 2001, čj. S 170-R/01-1303/140/An,

takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

V ústavní stížnosti proti shora citovaným rozhodnutím správních orgánů, kterými byl zamítnut stěžovatelčin návrh na zahájení správního řízení u orgánu dohledu o přezkoumání rozhodnutí zadavatele veřejné zakázky o vyloučení uchazeče z další účasti ve veřejné zakázce, stěžovatelka tvrdí, že postup orgánu dohledu je v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), neboť správní orgán mylně považuje lhůtu podle § 57 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, za lhůtu hmotněprávní a navíc neuznává obecná právní pravidla o počítání času a plynutí lhůt. Stěžovatelka rovněž poukazuje na nerovnost svého postavení, která je tím zřetelnější

v situaci, kdy orgán dohledu vydal zamítavé rozhodnutí procesní povahy, které je vyloučeno ze soudního přezkumu, čímž jí odňal právo zakotvené v čl. 36 odst. 2 Listiny.

Podle ustanovení § 75 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, je ústavní stížnost nepřijatelná, jestliže stěžovatel nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně práva poskytuje, za takový prostředek se nepovažuje návrh na povolení obnovy řízení.

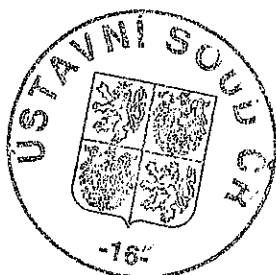
Podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. jsou rozhodnutí orgánů státní správy přezkoumatelná ve správním soudnictví s výjimkami uvedenými v ustanovení § 248 o. s. ř. Podle odst. 2 písm. e) citovaného ustanovení o. s. ř. ve znění před novelou provedenou zákonem č. 30/2000 Sb. byla z přezkouvání soudem vyloučena rozhodnutí procesní povahy, za které bylo považováno i rozhodnutí o zamítnutí návrhu z důvodu zmeškání lhůty k jeho podání (viz např. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 12. 1999, čj. 2 A 11/99-66, o zastavení řízení). Novelou občanského soudního řádu č. 30/2000 Sb., účinnou od 1. 1. 2001 byla nahrazena dosavadní výlučka soudního přezkumu „rozhodnutí procesní povahy“ v citovaném ustanovení výlukou užší, a to výlukou „rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení správního řízení“. Tato změna právního předpisu otevřela cestu pro soudní přezkum i takovýchto rozhodnutí orgánu dohledu, o čemž svědčí i současná judikatura Vrchního soudu v Olomouci (viz např. rozsudek ze dne 28. 3. 2002, čj. 2 A 12/2001-36).

Stěžovatelka měla možnost domáhat se ochrany svých práv u soudu žalobou podanou podle hlavy druhé části páté o. s. ř. v platném znění, a pokud tak neučinila, nevyčerpala všechny procesní prostředky, které jí zákon k ochraně práva poskytuje.

Vzhledem k výše uvedenému Ústavnímu soudu nezbylo než ústavní stížnosti podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 77/1998 Sb., odmítnout z důvodu nepřijatelnosti.

Proti usnesení Ústavního soudu odvolání není přípustné.

V Brně dne 23. května 2002

JUDr. Vladimír Čermák
soudce zpravodaj